

Etnisk Ligestilling, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune. Endvidere har Landsforeningen af Beskikkede Advokater afgivet en udtalelse.

Endelig har udkast til ændring af retsplejelovens regler om *afhøring m.v. i sager ved Højesteret* været sendt til høring hos:

Præsidenterne for Højesteret, Østre- og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Københavns Byret, retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet og Højesteretsskranken.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag 3 til lovforslaget er de foreslåede regler sammenholdt med de nugældende regler.

Til § 1

Til nr. 1 (retsplejelovens § 2 b)

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* indebærer, at dommerfuldmægtige ved Højesteret bemyndiges til optage bevis i civile sager, i det omfang Højesteret (Ankeudvalget) bestemmer det. I praksis vil bevisoptagelse som altovervejende hovedregel bestå i at optage forklaringer fra parter, vidner eller syns- og skønsmand.

I dag foregår denne bevisoptagelse som altovervejende hovedregel ved subsidiære afhøringer ved byret eller Sø- og Handelsretten.

En dommerfuldmægtig vil i forbindelse med bevisoptagelsen kunne træffe de beslutninger og afsige de kendelser, der er nødvendige i forbindelse med gennemførelsen af bevisoptagelsen.

Afgørelsen af, om afhøringen skal forestås af en fuldmægtig i Højesteret eller - som hidtil - som subsidiær bevisoptagelse ved byret eller Sø- og Handelsretten, vil bero på en konkret vurdering af, om afhøringen mest hensigtsmæssigt gennemføres i Højesteret, eller om hensynet til en part, et vidne eller en syns- og skønsmand med vægt taler for at gennemføre en subsidiær afhøring. Der bør i denne forbindelse tages betydelig hensyn til parternes synspunkter om dette spørgsmål.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* skal advokater, der repræsenterer sagens parter ved en bevisoptagelse efter *stk. 1*, have møderet for Højesteret.

De afgørelser, som fuldmægtigen træffer under bevisoptagelsen, kan efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* indbringes for Højesteret ved klage. Klagen skal indgives senest 2 uger, efter at afgørelsen er truffet. Bestemmelsen i § 219, som der henvises til, indehol-

der regler om tidspunktet for afsigelse af domme og kendelser.

Klagen vil kunne afgøres af et af Højesteret nedsat udvalg bestående af mindst 3 dommere, jf. retsplejelovens § 2 a, *stk. 2*, herunder f.eks. det permanente Ankeudvalg, der i øvrigt forbereder ankesagen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 7 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (retsplejelovens § 9 a, stk. 1)

Ændringen er en konsekvens af, at der ved lov nr. 1201 af 27. december 1996 blev føjet et nyt stykke til denne bestemmelse.

Til nr. 3 (retsplejelovens § 16, stk. 1 og 2)

De foreslåede ændringer er alene af sproglig karakter og i overensstemmelse med de sproglige ændringer, der blev gennemført i retsplejeloven ved lov nr. 402 af 26. juni 1998.

Til nr. 4 (retsplejelovens § 60, stk. 2)

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 60, *stk. 2*, må ingen deltage som dommer under domsforhandlingen i en straffesag, såfremt den pågældende, inden domsforhandlingen er begyndt, vedrørende det forhold, som tiltalen angår, har truffet afgørelse om at varetægtsfængsle den tiltalte efter § 762, *stk. 2*, eller om anvendelse af agenter efter § 754 a eller om brevåbning og brevstandsning i medfør af § 781, *stk. 4*.

Det foreslås, at ordene »inden domsforhandlingen er begyndt« udgår, således at også afgørelser om bl.a. varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, *stk. 2*, under domsforhandlingen er omfattet af bestemmelsen.

Det indebærer, at både dommere og eventuelle domsmænd er udelukket fra at deltage i behandlingen af sådanne spørgsmål. Afgørelser om varetægtsfængsling efter § 762, *stk. 2*, eller om brevåbning eller brevstandsning efter § 781, *stk. 4*, må derfor træffes af en anden dommer eller en anden afdeling, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 60, *stk. 3*.

Bestemmelsen omfatter også afgørelser om varetægtsfængsling efter § 762, *stk. 2*, hvor tiltalte ikke i forvejen er varetægtsfængslet. Dette vil dog formentlig kun sjældent forekomme under domsforhandlingen.

Bestemmelsen omfatter endvidere afgørelser, hvor tiltalte anmoder om, at en varetægtsfængsling ophæves efter den foreslåede bestemmelse i § 767, *stk. 2*, hvis der i den forbindelse bliver spørgsmål om varetægtsfængsling efter § 762, *stk. 2*. Dette gælder både, hvis tiltalte allerede er fængslet efter § 762, *stk. 2*, og